

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18373/2024
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Бранислава Босиљковића и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Мишчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво- Одељење у Зрењанину и Општине Чока, чији је пуномоћник Исидор Лазић, адвокат из ..., ради предаје поседа и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 89/2024 од 16.05.2024. године, на седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 89/2024 од 16.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Републике Србије изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 89/2024 од 16.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 89/2024 од 16.05.2024. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена пресуда Основног суда у Кикинди, Судска јединица у Новом Кнежевцу П 520/2022 од 28.09.2023. године, којом су обавезани тужени да тужиоцу, по основу уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини број 320-11-2021/157-2021-14 од 01.04.2021. године, предају у посед пољопривредно земљиште у к.о. Чока у укупној површини од 12,5000 хектара, које одговара вредности пољопривредног земљишта катастарске парцеле .. к.о. Чока унете у комасациону масу и да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изгубљене добити, солидарно исплате износ од 3.942.108,12 динара са затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и да му солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 545.170,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена Република Србија је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за предају у посед пољопривредног земљишта у к.о. Чока у укупној површини од 12,5000 хектара, које одговара вредности пољопривредног земљишта катастарске парцеле .. к.о. Чока унете у комасациону масу и накнаду материјалне штете због изгубљене добити у износу од 3.942.108,12 динара са законском затезном каматом, у чињенично-правној ситуацији да је тужилац као купац са туженом Републиком Србијом као куподавцем закључио уговор о закупу пољопривредног земљишта у државној својини, да је испунио своју обавезу плаћања закупнине, а да није преко тужене Општине Чока, којој је поверен посао увођења у посед пољопривредног земљишта, уведен у посед предметног земљишта јер је земљиште која је предмет закупа ушло у комасациону масу, те је применом чланова 124., 567 став 1. и 266. Закона о облигационим односима усвојен тужбени захтев, уз оцену да се тужена Републике Србија не може ослободити одговорности за обавезу увођења закупца у посед само зато што је другим прописом и уговором то право поверила општини на чијој територији се налази пољопривредно земљиште у државној својини.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, наводе изнете у ревизији и да је о тужбеним захтевима одлучено применом одговарајућег материјалног права, према утврђеном чињеничном стању које се у ревизијском поступку не може оспоравати, а да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права, под условима прописаним цитираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично правној ситуацији, при чему у овој врсти спора примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. По оцени овог суда, у конкретном случају не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.11.2022. године, а преиначена 10.07.2023. године. Вредност предмета спора износи 3.942,108,12 динара, што је, према средњем курсу НБС од 117,2348 динара за 1 евро дан преиначења тужбе, динарска противвредност 33.625,75 евра, па је ревизија тужене Републике Србије недозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић